

УДК: 346.9

Коваленко І. А., к.ю.н., доцент,
Київський національний університет
технологій та дизайну, м. Київ, Україна

РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Якщо говорити про регулювання інноваційної діяльності в Україні, визначення основних її проблем та способи їх вирішення. То зауважимо, що державне регулювання являється одним з найважливішим чинником розвитку, введення в роботу нових інноваційних технологій та методів виробництва для створення нового якісного, конкурентоспроможного продукту [1]. Виготовлення якого буде економічно вигідним, екологічно чистим.

Основні аспекти які оголошені в політиці напряду впливають на виробництва, на інвесторів які бажають вкласти капітал у вигідне виробництво та у вигідний продукт. Тож найголовнішим чинником розвитку інноваційних технологій в Україні є державна політика в цій сфері. А інвестування коштів сильно сприяють розвитку економіки на всіх її рівнях, що сприяє на рівень життя в суспільстві, що також впливає на міжнародний статус України [2]. Це відкриває нові співпраці в міжнаціональних масштабах, що звісно знову поліпшить як і економічне, так і політичне становище в межах держави.

Основними принципами державної інноваційної політики є: розробка методів введення інноваційних технологій на території України; виявлення в інноваційному розвитку державних цілей для економіки України; створення нормативно-правових документів у сфері інноваційної діяльності; створення програм по спонуканню вітчизняних виробництв у введені в виробництво інноваційних технологій, та підтримка вітчизняних виробництв на конкурентному рівні; забезпечення співпраці різних сфер діяльності людини в підтримці введення та розвитку інноваційних технологій; визначення ефективних ринкових механізмів для підтримки інноваційної діяльності у виробництві та науково-виробничій сфері; створення заходів для створення науково-технологічної співпраці, обміну технологій, напрацюваннями, досвідом, кадрами та підтримці в просуванні вітчизняних виробників на зовнішній ринок фінансування, створення умов сприятливої кредитної, податкової і митної політики у сфері інноваційної діяльності; створення та поширення новітньої інфраструктури в Україні; забезпечення виробництв інформацією, технологіями, кадрами, для інноваційних робіт; створення кадрового забезпечення на виробництвах інноваційної діяльності [3].

Після вивчення принципів державної політики стає зрозуміло, що вони створюють наступні цілі: визначення і підтримки пріоритетних напрямів інноваційної діяльності державного, галузевого, регіонального і місцевого рівнів; формування і реалізації державних, галузевих, регіональних і місцевих інноваційних програм; створення нормативно-правової бази та економічних механізмів для підтримки і стимулювання інноваційної діяльності; захисту прав та інтересів суб'єктів інноваційної діяльності; фінансової підтримки виконання інноваційних проектів; стимулювання комерційних банків та інших фінансово-кредитних установ, що кредитують виконання інноваційних проектів; встановлення пільгового оподаткування суб'єктів інноваційної діяльності; підтримки функціонування і розвитку сучасної інноваційної інфраструктури[4].

Орієнтація України на розбудову транзитивної економіки передбачає масштабне впровадження інновацій. Проте сучасні тенденції демонструють протилежне — падіння темпів технологічного оновлення вітчизняних підприємств. Брак мотивації бізнесу до створення екологічної, економічно вигідної та конкурентоспроможної на світовому ринку продукції зумовлений низкою чинників. Ключовою деструктивною причиною є застаріле законодавство. Наразі сфера інновацій регулюється масивом із близько 200 нормативно-правових актів різного рівня, який через свою суперечливість вимагає не просто точкових змін, а кардинального реформування [5].

Зазначену групу нормативно-правових актів доцільно класифікувати за такими напрямками: державні, регіональні та галузеві стратегічні програми; профільні закони України, які окреслюють межі компетенції суб'єктів місцевого самоврядування та виконавчої влади в інноваційній сфері; урядові й відомчі підзаконні акти, що регламентують порядок звітування, розвиток інфраструктури та реалізацію локальних стартапів; а також поточні розпорядження місцевих владних інституцій.

Література

1. Закон України Про державне регулювання діяльності у сфері трансферу технологій від 14 вересня 2006 року, № 143-V.
2. Інтернет ресурс
https://pidru4niki.com/11510513/investuvannya/derzhavne_regulyuvannya_innovatsiynoyi_diyalnosti_ukrayini
3. Постанова Верховної Ради України Про концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України від 13 липня 1999 року, №916-XIV.
4. Закон України Про інноваційну діяльність від 4 липня 2002 р., № 40 - IV.
5. Інтернет ресурс міністерства юстиції України
https://minjust.gov.ua/m/str_13958